

## ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

## ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 10 — ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. χρ. 12.  
Ἡ συνδρομὴ εἶναι προπληρωτέα ἐτησίως ἢ κατ' ἐξαμηνίαν  
εἰς δύο ἴσας δόσεις.

## ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

## ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ»

Ἐν ὁδῷ Βουλῆς 23, ὑπὸ τὸ Σινδοχεῖον τῆς Νέας Αἰγύπτου.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λεπ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — 22 Ἀπριλίου 1884.

## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

**ΔΕΛΤΙΟΥ:** Τὰ ἄνθη. ὑπὸ Α. Π. Κ. — Εἰς Μέγαρον. — Ἐργα καὶ ἡμέραι. — Φιλολογικά, ἐπιστημονικά, καλλιτεχνικά. — Ἡμερολόγιον. — Ἑβδομάς. — Ἀπαντήσεις ἀνευ ἐρωτήσεων. — Αἰνίγματα. — Ἐρωτήσεις καὶ προβλήματα.

**ΦΥΛΛΟΥ:** Ἑλληνες δῆμοι ὑπὸ Χ. Ἀννίνου. — Οἱ Φιλέλληνες. — Φερδινάνδου Λεοψὶ ἀναμνήσεις περιγῆσεως ἐν Σουδάν, μετάφρασις Ἑλίζης Σ. Σούτζου. — Ἡ Μαυροβουνιώτισσα (μυθιστόρημα). — Ἑθνογραφικά.

## ΤΑ ΑΝΘΗ

Χαιρετήσωμεν τὰ ἄνθη, ὅποτε τὸν ῥοδοστεφὴ τοῦτον τῆς δόξης των μῆνα, ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν, ἐν πρασιαῖς καὶ ἐν γάστραις πανήγυριν τελοῦσιν εὐωδιῶν καὶ χρωμάτων.

Χαιρετήσωμεν τὰ ἄνθη, τὰ ὅποια ἐν μέσῳ τῆς αὐχμηρότητος τοῦ βίου, ἐν μέσῳ τῆς ἀπογυμνότητος τὰ πάντα τοῦ γοήτρου τῆς ποιήσεως των πραγματικότητος, διετήρησαν τὸ ἄρωμά των καὶ τὴν δρόσον των, διότι αὐτὴ ἡ πραγματικότης των εἶνε ποίησις. Τίς οἶδεν ὡς ποῖαν ἀποζημίωσιν ἐφιλοδώρησεν εἰς τὸν ἄνθρωπον ὁ Πλάστης τὰ ἀερόπεταλα ταῦτα ὄντα καὶ ὅποιον μειδίμα ἀνέκφραστον ἀγαθότητος περιήγαγεν ἐπὶ τῆς γῆς ὅπως αὕτη ἀναδῶσθαι ἐκ τῶν σπλάγγων τῆς τὰ ἄνθη καὶ κοσμηθῇ ὡς νύμφη!

\*

ὦ! εἶνε εὐτυχεῖς αἱ χελιδόνες ἐρχόμεναι ὅταν ἀρχίζωσι ν' ἀναθάλλωσι τὰ ἄνθη καὶ φεύγουσαι ὅταν ἀρχίζωσι νὰ μαραινῶνται! Εἶνε ὠραῖον ν' ἀναπαύη τις τὸ καταπεπονημένον πνεῦμά του ἐπὶ κλίνης ἀνθέων· καταθέλγουσι τὴν ψυχὴν, ἀρωματίζουσι τὴν καρδίαν, θωπεύουσι τὸ βλέμμα διὰ τῆς χλιδώσεως, ἀβρᾶς, ἀφελούς περιβολῆς των πορφύρας ἢ ροδίνου, πρασίνου ἢ σαπφειρώδους, κιτρίνου ἢ χιονώδους καὶ τῆς εὐώδους αὐτῶν ἀναπνοῆς φλογερᾶς, αἰσθηματικῆς, ἀγνῆς ὡς πυρετῶδες φίλημα, ὡς πρώτη ἐρωτικὴ ἐξομολόγησις, ὡς μειδίμα νηπίου· καὶ ἔχουσι τοσοῦτον πλοῦτον ἐκφράσεων ἐπὶ τῶν πετάλων των, τοσοῦτους τόνους ἀγαλλιᾶσεως ἢ ὀδύνης ἐντὸς τῆς κάλυκος των, ὥστε εἰς αὐτὰ ἀναθέτομεν τὴν διερμηνεύσιν τῶν πόθων καὶ τῶν παθῶν ἡμῶν· τὸ πρῶτον τῆς καρδίας ἀναπήδημα, ἢ μετὰ τὴν συνάντησιν δύο βλεμμάτων καὶ τὴν ἀν-

ταλλαγὴν μιᾶς φράσεως ἄρρητος εὐδαιμονία, τῆς συνεντεύξεως ἢ βίγλην προσδοκία, τῆς ἀμφιβολίας ἢ ἀγωνία, τῆς ἀπελπισίας τὰ δάκρυα, ὅλη ἡ κλίμαξ τῶν αἰσθημάτων, ἐκφράζονται διὰ τῆς γλώσσης τῶν χρωμάτων καὶ τῶν ἀρωμάτων. Τὰ ἄνθη ἀντανκλῶνται εἰς τὰ ὅματά μας ἀπὸ τῆς γεννήσεώς μας καὶ ὅταν ἐπέλθῃ ἡ μαύρη στιγμὴ, καὶ ὅταν ἔτι δὲν δύναται νὰ τ' ἀντικατοπτρίσῃ πλέον τὸ σθεσθὲν βλέμμα, μένουσιν ἐγγὺς ἡμῶν, μᾶς συνοδεύουσιν ἄχρι τοῦ τάφου, μᾶς παρακολουθοῦσι καὶ μετὰ θάνατον, διότι χεῖρες προσφιλεῖς καλλιεργοῦσιν ἐπὶ τοῦ χώματός μας δι' αὐτῶν τὴν ἀνάμνησιν, ὥσει ἡλπιζον ὅτι θ' ἀναβιώσωμεν ὑπὸ μορφὴν ἀνθέων. . .

\*

Τὰ ἄνθη εἶνε ἡ προσωποποίησις τοῦ κάλλους· τὰ φρίσσοντα χεῖλη, τὰ ὑγρὰ γαλανὰ ὄμματα, ἢ ἐπὶ τῶν ὤμων καταπίπτουσα ξανθὴ κόμη, ἢ χνοώδης παρειά, ἢ βελουδίνη σὰρξ ἀναμιμνήσκουσι τὰ ἄνθη, καὶ αἱ γυναῖκες τοσοῦτον ὑπέρτερα τοῦ κάλλους αὐτῶν τὰ θεωροῦσι, ὥστε κοσμεῦνται δι' αὐτῶν, τοσοῦτον εἶνε τὸ ὑπ' αὐτῶν διαχεόμενον δροσῶδες θέλητρον, ὥστε τὰ παραχαράττουσιν, ὡς πολύτιμα νομίσματα, καὶ φέρουσιν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν των τὰ κίβδηλά των ἀπομιμήματα.

Τὰ ἄβρα ταῦτα ὄντα, τὰ τόσον ὀλίγον ἐρριζωμένα ἐν τῇ ζωῇ, ὥστε φυλοροοῦσιν, ὡς ἰδανικόν, τὴν ἐπαύριον, εἰσὶν ἢ ἐξιδανικεῖς τοῦ ὠραίου. Ὁ Ὀμηρος διὰ νὰ παραστήσῃ τὴν μαγευτικὴν ἡῶν, καλεῖ αὐτὴν ῥοδοδάκτυλον. Ἡ Ἀφροδίτη τὸ πολύτιμον αἶμα τοῦ Ἀδωνιδος μόνον διὰ νὰ χρωματίσῃ τὰ πέταλα τῆς ἀνεμώνης ἐθεώρησεν ἄξιον. Ὁ περικαλλὴς Νάρκισσος ἀνέθαλεν ὡς ἄνθος. Καὶ ὅταν, ἐν τῷ βάθει τῆς Ἰουδαίας, ὁ Θεὸς τῆς Γενέσεως ἀπεφάσιζε νὰ στείλῃ εἰς τὸν κόσμον τὸν Μεσσίαν του, τὴν ἰδέαν τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους διηρμήνευσε διὰ τίνος; δι' ἐνὸς κρίνου.

\*

Τὰ ἄνθη δὲν εἶνε ἐξ ἐκείνων τῶν ὠραίων πραγμάτων διὰ τὰ ὅποια ὑπάρχουσι δύο γινώμαι· εἶνε τοσοῦτον ὠραῖον, ὥστε πᾶσα καλλισθησία εὐρίσκει ἐν αὐτοῖς τὸν τύπον τοῦ φανταζομένου κάλλους· ἀπὸ τῆς χωρικῆς, ἥτις δρέπουσα τὰνθη τῶν ἀγρῶν πλέκει αὐτὰ εἰς τὴν κόμην τῆς μέχρι τῆς ἐν αἰθούσῃ χοροῦ πολυτελεῖ τὸ ἡμιάνοικτον στήθος τῆς κοσμοῦσης, πᾶσαι καὶ πάντες ὁμοφώνως θαυμάζουσι τὰ ἄνθη. Ὁ πλούσιος ὑψίστην

ἀπόλαυσιν θεωρῶν τὴν ἐκ τῶν ἀνθέων φυτεύει κῆπον ὑπὸ τὰ παρὰθύρά του, καὶ πεισματωδῶς ἀγωνίζεται νὰ παρατείνῃ τὸ ἔαρ καὶ ἐν μέσῳ τῶν χιόνων τοῦ χειμῶνος, ἐντὸς θερμοκηπίου. Ὁ ἀστός καλλιεργεῖ ἄνθη ἐν γωνίᾳ τινὶ τῆς αὐλῆς του, ἢ δὲ πτωχὴ ἐργάτις ὡς κῆπον ἔχουσα μικρὰν γάστραν ἐπαναπαύει τὰς ὄνειροπολήσεις τῆς ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ τῆς, ῥάπτουσα καὶ τραγωδοῦσα παρὰ τὸ παρὰθυρον καὶ ἴσως συλλογιζομένη καὶ τινα. . .

\*

ὦ! εἰσθε ὠραῖα, ὦ ἄνθη, εἴτε ἐν ῥυακίῳ καθρεπτίζεσθε φιλαρέσκως κύπτοντα, εἴτε ἐπιχαρίτως ἀπὸ τοῦ ἄκρου κλωνὸς ταλαντεύεσθε εἰς τὸ φύσημα τῆς ψιθυρίζουσας αὔρας. Σᾶς ἀγαπῶμεν καὶ εἶνε εὐτύχημά μας ὅτι σᾶς ἀγαπῶμεν, διότι καθαρίζετε τὴν ψυχὴν ὅπως καὶ τὴν ἀτμόσφαιραν· καὶ βεβαίως κακὸς εἶνε ὅστις δὲν σᾶς ἀγαπᾷ· διότι μόνον εἰς πεπωρωμένην καρδίαν δὲν δύναται νὰ φθάσῃ τὸ ἄρωμά σας.

Α. Π. Κ.

## ΕΙΣ ΜΕΓΑΡΑ

... Τὴν πρωτὴν τῆς 10 Ἀπριλίου, ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνατείναντι ὑπὲρ τὰς κορυφὰς τοῦ Ὑμηττοῦ, κατηρχόμεθα εἰς Πειραιᾶ, ὅπως ἐπιβῶμεν τῆς «Θεσσαλίας», τοῦ ὠραίου ἀτμοπλοίου τῆς Πανελληνίου. Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἑταιρίας ἐν Πειραιεὶ ἐμάθομεν ὅτι πρὸ τῆς 8 δὲν ἔμελλε νὰ ἀποπλεύσῃ τὸ ἀτμόπλοιο, ὥστε εἴχομεν ἀρκετὸν καιρὸν νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸν λιμένα τῶν Ἀλῶν, ὃν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἡ βορβοροφάγος κατέστησε προσιτὸν εἰς τὰ πλοῖα, ἔργον σπουδαῖον καὶ μεγάλως ὑποσχόμενον εὐκολίας καὶ εἰς τοὺς ἐπιβάτας καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον. Κατὰ τὴν 7 1/2 ὥραν ἐπέβημεν τοῦ ἀτμοπλοίου, ὅπερ σημασιολογιστὸν ὠραῖον παρίστα θέαμα. Λέμβοι ταχύπλοοι ἀπεβίβαζον τὸ προσερχόμενον πλῆθος, ὥστε περὶ τὴν 8 τὸ κατὰ-στρωμα παρίστα ζωηρὰν κίνησιν καὶ φαιδρότητα. Τὸ πρόσταγμα ἐδόθη καὶ ἡ ταχυπόρος «Θεσσαλία» ἔφερε τὴν πρῶραν πρὸς τὴν Σαλαμῖνα· ὅτε διηρχόμεθα τὸν τάφον τοῦ Θεμιστοκλέους ἀνεμνήσθη τῶν στίχων τοῦ Βύρωνος *No breath of air to break the wave, that rolls beneath the Athenians grave... Clime of the untorgotten brave*. . . ἐκεῖ ἵστατο ὁ τάφος τοῦ ἥρωος Μικαύλη. Καὶ τί δὲν ἀναπολοῦσι τὰ ὀνόματα ταῦτα! Τὰ δὲ περίξ; Φαντάζεσαι τὸν Ἑξέτην κα-



θήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ θεώμενον τοὺς μαχομένους, τὰς γυναῖκας μετὰ τῶν τέκνων τῶν ἐν τῇ Σαλαμῖνι μετὰ φόβου καὶ τρόμου καρδοκούσας τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ναυμαχίας καὶ τὴν χαρὰν πάντων ὅτε ὁ ἐχθρὸς κατασυντριβείς ἀπεχώρει, ὁ δὲ Ἀριστείδης περισυναγαγὼν τοὺς ὀπλίτας ἀπεβίβαζέτο εἰς Ψυττάλειαν ὅπως δώσῃ τὸ *coup de grâce* εἰς τοὺς ἀποβιβάσθεντας εἰς τὴν μικρὰν νῆσον Πέρσας. Θαυμαστοὶ ἀναμνήσεις, ὁ δὲ λαμπρὸς οὐρανός, ἡ θάλασσα, ἡ ζωογόνος αὐρά, ὁ ὀρίζων, σκιρτᾷ ἡ καρδία μέχρι δακρύων εἰς τὸ θεσπέσιον θέαμα. Φαντάζεται ὅτι ὄνειρεύεται καὶ εἶναι ἐν μέσῳ τῆς πραγματικότητος. Διακρίνω ἐν τῇ μέσῳ τοῦ πλήθους τὸν Γερμανὸν S... ἐντυφῶντα εἰς τὸ λαμπρὸν θέαμα, καὶ συγκεράζοντα τὸν θαυμασμόν διὰ λοξῶν βλεμμάτων πρὸς ὠραίαν καὶ ἀφελῆ δεκαεπταετῇ νεάνίδα *ein hubsches Mädchen*, ἐπιφωνεῖ ἐπανελημμένως! Ἐκάμπτομεν ἤδη τὴν ἄκραν τῆς Σαλαμίνος, κατευθυνόμενοι πρὸς τὴν Μεγαρικὴν περὶ ἡλίου, ὅτε αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ στομάχου ἤρχισαν νὰ γίνωνται ἐπαίσθηται! ἡ ἐνδελεχὴς ὅμως πρόνοια τῶν περὶ τὸ ἀτμόπλοιοι τὰς ἱκανοποίησε πληρέστατα, διότι ἐξαίρετον πρόγευμα παρετέθη ἐντὸς ὀλίγου, ὅτε δὲ ἀρχίκαμεν τὴν τράπεζαν, ἡ «Θεσσαλία» παρεσκευάζετο νὰ ἀγκυροβολήσῃ ὁ ὄρμος παρίστα ἑκτακτον ὄψιν. Ἐξ ἐνός ἡ ῥωσικὴ ναυαρχίς, μεγαλοπρεπὴς προσώρει, πόρρωθεν δὲ προῦχεται ἐκ τῶν στενῶν ἐτέρᾳ ῥωσικῇ ἀτμάκτος καὶ τὸ ἀτμόπλοιοι «Σπέτσαι» τῆς ἐταιρίας Γουδῆ, πλήρες ἐπιβατῶν, ἐτέρᾳ ἀτμάκτος φέρουσα ἄλλους θαμῶνας τῆς πανηγύρεως! ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἀμαζαί, κάρβα, ὄνοι, πάντα παρῆχον τοιαύτην εὐχάριστον ποικιλίαν ἣν σπανίως ἀπαντᾷ τις. Αἱ λευκαὶ οἰκίαι τῶν Μεγάρων ἡκτινοβόλουν μακρόθεν.

Οἱ πρῶτοι ἀποβιβάσθεντες ἐπέβησαν τῶν ὑπαρχουσῶν ἀμαζῶν, ὥστε ἀπεβιβάσθημεν ἐπὶ τῆς μικρᾶς προκυμίας, μετὰ τῶν κάρβων καὶ τῶν ὄνων προετιμήσαμεν νὰ ἀναβῶμεν εἰς τὴν πόλιν περιπατοῦντες, ἀφοῦ μάλιστα τὸ διάστημα δὲν εἶναι παρὰ ἡμισείας ὥρας περίπατος, ἡ δὲ ὁδὸς ἀρκετὰ καλὴ, ἂν ἐξαίρεσθαι τις παρέκκλισιν τινα, ἣν ἀναγκάζεται νὰ κάμῃ, διότι ἡ μικρὰ καὶ νεόκτιστος γέφυρα ἐπὶ χειμάρρου τινός, ὅστις κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν εἶχεν ἀρκετὸν ὕδωρ, κατέπεσε, φαίνεται, παρασυρθεῖσα, κρίμασιν εἰς αἶδεν ὁ κατασκευάσας μηχανικός!

Περὶ τὴν 11 ὥραν εὐρισκόμεθα ἐν μέσῳ τῆς ἀγορᾶς τῶν Μεγάρων ἡ πολίγνη, διότι καίτοι περιέχουσα περὶ τοὺς 5,000 κατοίκων μᾶλλον τοιαύτην παρουσιάζει τὴν ὄψιν ἢ πόλεως — δὲν παριστᾷ κίνησιν. Οἱ πάντες εἶναι ἔξω εἰς τὴν πανήγυριν, καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖ διεσθύνονται οἱ ἐξ Ἀθηνῶν ὁρμώμενοι φιλοθεάμονες. Σπεύδοντες λοιπὸν καὶ ἡμεῖς ἐκεῖ μετ' ὀλίγων λεπτῶν ἀναψυχὴν παρὰ τινι καφενείῳ μᾶς ὁδηγεῖ ὁ ἥχος τοῦ τυμπάνου καὶ τῆς φλογέρας· φθάνομεν καὶ τῶντι τὸ θέαμα ὠραιότατον· λάμπει ἡ λευκοτάτη φουστάνελα καὶ τὸ ἄρρενωπὸν παράστημα τῶν

Μεγάρων ἡ δὲ γραφικὴ ἐνδυμασία τῶν γυναικῶν δίδει σπάνιον θέλητρον αἰσθάνεται τις ὅτι ἐξέρχεται τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πιθηκισμού. Ὁ δὲ κανονικὸς ῥυθμὸς τῆς τράτας σὲ ἐνθουσιᾷ ὁ ἥλιος καίει καὶ οἱ εὐτυχεῖς αὐτοὶ θνητοὶ οὔτε κἂν φαίνονται ἐνοχλούμενοι ὑπὸ τῶν φλογερῶν ἀκτίνων του. Περιστρεφόμεθα ἐντὸς τῶν ὀμίλων, ἀκροώμεθα μετὰ προσοχῆς τοῦ σιγαλοῦ ᾄσματος τῶν ὁρχουμένων παρθένων, διστάζοντες ἂν ἐλληνικὸν ἀκούωμεν ἢ ἀρβανίτικον· τοσοῦτον σπάνιον κατέστη ἐν Ἀθήναις ἡ ἐλληνικὴ ἐνδυμασία! Ἐξευρωπαϊζόμεθα καὶ δῆθεν πολιτιζόμεθα, ἀφίοντες τὰ πάτρια ἔθιμα καὶ τὰς παραδόσεις μας.

Αἱ ἡλιακαὶ ἀκτίνες καθίστανται ἀφόρητοι καὶ ἐξ ἀνάγκης ἐπανερχόμεθα. Εἰς τὴν ἀγορὰν παιανίζει ἡ μουσικὴ τῆς ναυαρχίδος, ἣν ὁ εὐγενὴς Ῥώσος ναύαρχος ἐκάλυψε πρὸς διασκέδασιν τῶν κατοίκων, καὶ ὅμως οἱ ἥχοι τῆς Μανδολινάτας δὲν δύνανται πλέον νὰ τέρψουν, εἶναι παραφωνία αἰσχυρά! ἡ τράτα δὲν ἀνέχεται τοιοῦτον ῥυθμόν. Ἡ μουσικὴ παύει καὶ συμπυκνούνται ἐκ νέου ἐν τῇ ἀγορᾷ αἱ καλλιπάραιοι Μεγαρίτιδες, ἀρχόμεναι τοῦ χοροῦ. Τὸ πλῆθος συμπυκνοῦται ἐκθαμβὸν καὶ ἐπιτείνεται ὁ χορός. Διαπρεπεῖς ξένοι παρίστανται Ἀγγλοὶ, Ἀμερικανοί, Γερμανοί, τὸ διπλωματικὸν σῶμα ἀντιπροσωπεύει ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας καὶ ὁ τῆς Ρουμανίας. Ἰδοὺ δὲ καὶ ὁ ζῆπλος τοῦ μαρκήσιος τοῦ Bute, ὁ χορηγὼν τῇ Πάπᾳ μετὰ τὴν ἀλλαξοθησκείαν του ἐν ἑκατομύριον φράγ. ἐτησίως.

Ἡ ὥρα χωρεῖ ἀνεπαισθήτως ἐν μέσῳ τοῦ ποικίλου αὐτοῦ θεάματος, καὶ ἤδη πρέπει νὰ προετοιμαζόμεθα διὰ τὴν ἀκτὴν εἰς τὰς 4 1/2 ἡ «Θεσσαλία» πρόκειται νὰ ἄρῃ τὴν ἀγκυραν. Κατερχόμεθα εἰς διαφόρους ἀναστρεφόμενοι διαλογισμούς. Παραπονεῖται ὁ φίλος μου ἐπὶ τῇ ἀπειροκαλίᾳ τῶν κατοίκων, ἡ μᾶλλον τῶν ἀρχῶν. Ἐχει πλῆρες δίκαιον. Ἀπορεῖ τις ὅτι τὰ Μεγάρα, εἰς τὰ πρόθυρα ὄντα τῶν Ἀθηνῶν, ἔχοντα ἐπαρχὸν, ταμίαν, τηλεγραφεῖον, δύο βουλευτάς, ἀνθρώπους διακεκριμένους ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἐπὶ τόσα ἔτη, οὔτε τὴν ἐλαχίστην δεικνύουσι προσπάθειαν πρὸς βελτίωσιν τινα τῆς πόλεως. Μεγάλῃ δαπάνῃ δὲν ἀπαιτεῖται νὰ φυτευθῶσιν ὀλίγα τινὰ δένδρα ἐν τῇ πλατείᾳ καὶ νὰ εὐτρεπισθῇ ὀλίγον ἡ πόλις — ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει θέλησις οὐδὲ φροντίς ὅπως δοθῇ τὸ καλὸν παράδειγμα. Ἄν γίνοντο ὅλα αὐτά, προστίθῃσι συνοδοιπόρος παρεμβάινων δὲν θὰ ἔχῃς πλέον τράταρ. Τί νὰ τῷ ἀπαντήσῃ;

Ἡ ῥωσικὴ ναυαρχίς προηγέθη ἡμῶν, ἀλλ' ἡ ταλαίπωρος «Θεσσαλία» δὲν ἐβράδυσε νὰ τὴν καταφθάσῃ καὶ νὰ τὴν ἀφήσῃ ὀπίσω. Ἀρίχθημεν εἰς Πειραιᾶ περὶ τὴν 7 1/2 ἀναχωρήσαντες εἰς τὰς 5 1/2 πλήρεις εὐθυμίας καὶ εὐχαριστήσεως ἐκ τῆς ἐκδρομῆς, ἐξαιρόντες τὰ εὐεργετήματα τῆς συγκοινωνίας ὑφ' ὅλας τὰς ἐποχές.

P.

## ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐκθεσις τῶν ἀνθέων. — Ὁ ναὸς τοῦ Διονύσου. — Ἡ πρότασις τοῦ κ. Μπαλτῆ. — Ἡ πρωτομαγιά τοῦ Δρομοκαίτη. — Ὁ νέος ποιητικὸς διαγωνισμός. — Τὰ ἔφα τῆς Ἀκαδημίας.

Νέα πάλιν ἐκθεσις κατηρτίσθη ὑπὸ τοῦ ἐκατόγχειρος συλλόγου Παρρασσοῦ — ἄνευ τῆς συμπράξεως τῆς Ἐθνολογικῆς ἐταιρείας αὐτῇ — ἐκθεσις ἐκρινή, ἐκθεσις ἀβρά, ἐκθεσις τῶν ἀνθέων. . . Ὑπὸ τὰς ἀθίχτους καὶ ῥομαντικὰς σκηνὰς τοῦ Ἐρυθροῦ σταυροῦ κατασκηνῶν τὸ ἐρυθρὸν ῥόδον . . . ἀντὶ τρυκατικῶν ἀβροδίατοι νεάνιδες καὶ κομψοὶ νεανίαι τρυφερῶς συνδιαλέγονται, καὶ τὰ ἡδύτατα ἀρώματα ἀντικαθιστῶσι τὸ φανερὸν ὀξὺ . . . Καλλιτεχνικὴ εἶνε ἡ τοποθέτησις τῶν σκηνῶν καὶ τῶν ἀνθέων ἡ διάταξις ἐν γένει, μέσῳ δὲ ἀπάντων λάμπει τὸ ἀριστούργημα τοῦ μονογενοῦς μας γλύπτου Γεωργίου Βρούτου, ὁ γλυκὺς τοῦ Νάρκισσος, τὸ ὠραιότερον τῆς ἐκθέσεως ἄνθος. Λέγεται ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ἐκθεσιν τοῦ παρελθόντος, ἀλληγορικῶς διενήργησε τὴν ἐκθεσιν τῶν ἀνθέων, ἐκθεσιν μέλλοντος, εὐελπιστοῦσα ὅτι θὰ ἀναφύωσιν ἄνθη ἐκ τῆς σημερινῆς σαπρᾶς ἐποχῆς. Εἴθε! Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ σιωπήσωμεν ὅτι ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν αὐτῶν προσώπων διενεργησάντων τὴν τε ἐκθεσιν τοῦ ἀγῶνος καὶ τῶν ἀνθέων, κατελήφθημεν ὑπὸ τῶν ἐντυπώσεων ἃς αἰσθάνεται τις ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν αὐτῶν προσώπων διδασκάντων τραγωδίαν καὶ κωμωδίαν, καὶ εἰς τοῦτο βεβαίως πολὺ συνετέλεσεν ἡ ἐν τῇ πλατείᾳ θεάτρου διοργάνωσις τῆς ἀνθηρᾶς ἐκθέσεως . . .

✱

Εὐγε, Διόνυσε Πειραιῶτα!, ὅστις ἀκούων τὰ χρώματα τοῦ ναοῦ σου σκαπτόμενα, ὅπως δημιουργηθῇ θεάτρον, ἐφ' οὗ τίς οἶδε τίνας θὰ ὠρύνοντο, δὲν ἀντέσχευε καὶ πρεσβυλὸς ὑψαύχενος κεφαλὴν τρέψας εἰς φυγὴν καὶ ἐργάτας καὶ σχέδια καὶ ψηφίσματα καὶ ὄνειρα καὶ δόξας! Εἴθε μέχρι τῆς μορφώσεως ἀληθῶν ἡθοποιῶν, ὅπου ἐπιχειρεῖται τοιαύτη ἀπόπειρα νὰ παρουσιάζεται μέσῳ τῶν χρωμάτων Διόνυσός τις καταστρέφων ἐν τῇ γεννήσει τῶν τὰ ἱκρίσματα ταῦτα τῆς εὐγενούς τέχνης. . . Εὐγέ σου, Διόνυσε!

✱

Σπουδαία πρότασις ὑπεβλήθη εἰς τὸν σύλλογον Παρρασσοῦ ὑπὸ τοῦ μέλους κ. Θεοφάνους, Γ.Μπαλτῆ δικηγόρου, περὶ ἀνεγέρσεως διὰ πανελληνίου συνεισφορᾶς κenoταφίου μετ' ἀνδριάντος Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου, ἐν ἐπιφανεί τῶν Ἀθηνῶν τόπῳ καὶ περὶ τελέσεως τὴν 29 Μαΐου (ὅτε συμπληροῦνται 431 ἔτη ἀπὸ τοῦ ἡρωικοῦ θανάτου αὐτοῦ) μνημοσύνου θρησκευτικοῦ καὶ πολιτικοῦ. Ἡ πρότασις θὰ συζητηθῇ.

✱

Πρωτοτύπως λίαν ἐορτασθήσεται ἐφέτος ἡ πρωτομαγιά κατατιθεμένου τοῦ θεμελίου λίθου πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ἐν Δαφνίῳ φρενοκομείου τοῦ ἐθνικοῦ εὐεργέτου Ζορζῆ Δρομοκαίτου. . . Περὶ τῆς σημερι-



νῆς κατὰ κράτος τοῦ ἐν τῇ μονῇ προσω-  
ρινοῦ φρενοκομείου πολλὰ ἐγράψαμεν εἰς  
τὰ πρῶτα φύλλα τῆς 'Εβδομάδος, ἢ ἀνά-  
γνωσις τῶν ὁποίων πείθει ὅτι καὶ χάριν  
τῆς φιλανθρωπίας καὶ χάριν τοῦ πολιτι-  
σμοῦ καὶ χάριν τοῦ μεσαιωνικοῦ ναοῦ, τοῦ  
ἢ ἀνέγερσις φρενοκομείου πρέπει νὰ ἐπι-  
σπευθῇ.

✱

Ὡς λέγεται ποιητικὸς ἐθνικὸς διαγω-  
νισμὸς ὁργανίζεται ὑπὸ τοῦ 'Εθνικοῦ συλ-  
λόγου πρὸς ποίησιν ἐθνικῶν δραμάτων  
καὶ ἀνάδειξιν ἐθνικῶν ποιητῶν, μόρφωσιν  
ἐθνικῶν ἡθοποιῶν, ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς  
σκηνῆς καὶ ἀναγέννησιν ἐθνικοῦ μεγαλεί-  
ου. . . Καλὸ καὶ αὐτό!

✱

Μόνον οἱ ὄνοι καὶ τὰ πρόβατα ἀθροί-  
ως ἀναπτύσσονται βόσκοντα ἀνενοχλή-  
τως εἰς τὰ προαύλια τῆς 'Ακαδημίας  
ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς πολιούχου 'Αθη-  
νᾶς, τοῦ μουσηγέτου 'Απόλλωνος καὶ πάν-  
των τῶν 'Ολυμπίων ἐν συμπλέγματι. . .  
εὐτυχῶς τὰς θύρας εὗρον κεκλεισμένας  
καὶ δὲν εἰσῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν οἱ ἀθά-  
νατοι!

✱

#### ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Ὁ κ. Βαλεντίνος Rose καταγίνεται  
εἰς τὴν ἔκδοσιν ἀποσπασμάτων τινῶν τοῦ  
'Αριστοτέλους, ἅπερ ἀποδίδονται μὲν  
τῷ σταγειρίτῃ φιλοσόφῳ, ἀλλὰ δὲν εὐρί-  
σκονται ἐν τῇ Βερολίней ἐκδόσει τῶν ἀ-  
πάντων τοῦ 'Αριστοτέλους.

✱

'Απὸ τῆς 1 προσεχοῦς Μαΐου ἀρχεῖται  
ἡ ἔκδοσις ἐν Παρίσις νέου περιοδικοῦ  
συγγραμματος πολιτικοῦ, φιλολογικοῦ καὶ  
καλλιτεχνικοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον *Revue In-  
dependante*. Ἐκαστον φυλλάδιον, ἀπάρ-  
τιζόμενον ἐκ σελίδων 72 καὶ πολυτελῶς  
ἐκτυπούμενον, θὰ ἐκδίδηται εἰς τὴν ἀρ-  
χὴν ἐκάστου μηνός. Συντάσσεται τοῦ φιλο-  
λογικοῦ μέρους τοῦ περιοδικοῦ τούτου ἔ-  
σονται οἱ περιώνυμοι μυθιστοριογράφοι  
Edmond de Goncourt, Emile Zola καὶ  
ἄλλοι ἐγκριτοὶ συγγραφεῖς ὡς ὁ Gui de  
Maupassant, Paul Alexis κτλ. τοῦ πο-  
λιτικοῦ βουλευταὶ καὶ δημοσιογράφοι δη-  
μοκρατικοί, τοῦ δὲ φιλοσοφικοῦ ὁ La-  
nessan, André Lefèvre, Yves-Guyot,  
Edgar Monteil καὶ Hovelacque. Ἐτη-  
σίᾳ συνδρομὴ ὠρίσθη φρ. 12. Ἡ ἐπιστα-  
σίᾳ τῆς *Revue independante* ἐν 'Αθή-  
ναις ἀνετέθη τῷ καταστήματι τοῦ Κ.  
Βίλμπεργ.

✱

Ἐν νέᾳ Ὑόρκῃ ἐξεδόθη τὸ κείμενον  
τῆς ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Νικομηδείας  
κ. Φ. Βρυενίου δημοσιευθείσης διδαχῆς  
τῶν 'Αποστόλων μετ' ἀγγλικῆς μεταφρά-  
σεως καὶ σημειώσεων, πωλούμενον ἀντὶ δύο  
σελινίων.

✱

Κατασκευαζομένης ὁδοῦ τινος ἐν Σμύρ-  
νῃ ἀπὸ Δεμιζλή εἰς Σαράκιοι ἀνεκαλύ-

φθῆσαν τρία ἀρχαῖα ἀγάλματα ἃτινα με-  
τεκομίσθησαν εἰς Σμύρνην ὅπως ἐξετα-  
σθῶσιν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ αὐτοκρα-  
τορικοῦ Μουσείου Χαμδῆ βέη, περιοδεύον-  
τος ἀπὸ τινος ἐν ταῖς ἐπαρχίαις χάριν ἀρ-  
χαιολογικῶν ἐρευνῶν.

✱

Ἐν τῇ ἐτησίᾳ γενικῇ συνεδριάσει τοῦ  
ἐν Παρίσις Συλλόγου πρὸς ἐνθάρρυνσιν  
τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν ὁ πρόεδρος αὐ-  
τοῦ Σαιντ-Γλαίρ ἐξέθηκε τὰ κατὰ τὸ πα-  
ρελθὸν ἔτος πεπραγμένα εἴτα δὲ λαβὼν  
τὸν λόγον ὁ γραμματεὺς τοῦ συλλόγου  
καὶ καθηγητῆς ἐν τῇ φιλολογικῇ σχολῇ  
κ. Croiset ἀνέγνω τὴν κρίσιν περὶ τῶν  
συγγραμμάτων, τῶν διεκδικησάντων κατὰ  
τὸ ἔτος τοῦτο τὰ δύο ὑπὸ τοῦ συλλόγου  
ἀπονεμόμενα βραβεῖα. Ἐκ τούτων τὸ μὲν  
ὑπ' αὐτοῦ τοῦ συλλόγου ἰδρυθὲν ἀπενεμή-  
θη, διχοτομηθέν, εἰς τὸν κ. Henry διὰ  
τὴν πραγματείαν αὐτοῦ «*Sur l'analogie  
dans la langue grecque*» ἔργον ἐλέγχον  
πολυμάθειαν καὶ γλωσσολογικὴν δεινότη-  
τα οὐ συνήθη, καὶ εἰς τὸν Max Bonnet  
διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν *Πράξεων* τοῦ 'Απο-  
στόλου Θωμᾶ, ὃν τεμάχια μόνον ἦσαν  
ἄχρι τοῦδε γνωστά.

Τὸ Ζωγράφιον βραβεῖον ἐδιχοτομήθη  
ἐπίσης, ἀπενεμήθη εἰς τὸν μηχανικὸν καὶ  
ἀρχαιολόγον κ. Choisy διὰ τὸ ἔργον αὐ-  
τοῦ «*Etudes epigraphiques sur l'ar-  
chitecture greque*» καὶ τὸν κ. Pottier,  
τέως μέλος τῆς ἐν 'Αθήναις γαλλικῆς  
σχολῆς, διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ περὶ τῶν *λε-  
πτῶν ληκυθίων τῶν 'Αθηναίων*. Ὁ κ. Choisy,  
γνωστὸς καὶ ἐξ ἄλλων σπουδαίων αὐτοῦ  
συγγραφῶν, ἰδίᾳ τῶν ἐξῆς «*L'art de bâ-  
tir chez les Romains*» καὶ «*L'art de  
bâtir chez les Byzantins*» ἐν ταῖς τε-  
λευταῖαις αὐτοῦ μελέταις πραγματεύεται  
περὶ τοῦ νεορίου τοῦ Πειραιῶς, τῶν τει-  
χῶν τῶν 'Αθηναίων καὶ τοῦ Ἐρεχθείου,  
διατρίβων ἰδίᾳ περὶ τὸ πρῶτον ἐκ τούτων  
καὶ σπουδαῖα λύων σχετικὰ ζητήματα  
τῆς ἱστορίας τῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Ὁ κ.  
Pottier ἐξετάζων τὰς λευκὰς ληκυθοὺς  
πρῶτον ὡς πηγὴν πληροφοριῶν περὶ τῶν  
δοξασιῶν καὶ τῶν ἐθίμων τῶν 'Αθηναίων,  
σχετικῶς πρὸς τὸν θάνατον, εἴτα ὡς ἔργα  
τέχνης ὑποστηρίζει, ὅτι αἱ κρείσσοις  
τούτῳ χρίστον τῶν ἐπ' αὐτῶν παραστάσεων  
ἐκπροσωποῦσι τὴν γραμμὴν τῆς ἀρίστης  
ἐποχῆς, ἥς παρουσιάζουσι τοὺς κυριωτέ-  
ρους χαρακτῆρας.

Τρία ἕτερα, ἔργα τοῦ κ. Σ. Κουμανού-  
δη ἢ «*Συναγωγὴ λέξεων ἀθησαυρίστων ἐν  
τοῖς ἑλληνικοῖς λεξικοῖς*», τὸ τοῦ μητρο-  
πολίτου Νικομηδείας κ. Φιλοθέου Βρυενίου  
«*Διδαχὴ τῶν δώδεκα 'Αποστόλων*» καὶ τὸ  
τοῦ κ. Collignon «*Mythologie figurée  
de la Grèce*», καίτοι κριθέντα ὡς πολλοῦ  
λόγου ἄξια, ἐτέθησαν ἔξω τοῦ ἀγῶνος, ὡς  
ἔργα συγγραφέων στεφθέντων ἤδη ὑπὸ τοῦ  
συλλόγου, οὐδαμῶς δὲ χρηζόντων ἐνθαρ-  
ρύνσεως.

Μετὰ τὰ βραβευθέντα, εὐφύμου ἔτυχον  
μνείας δύο ἔργα γάλλων τῶν κκ. Beltour  
καὶ Nageotte, ἀμφότερα πραγματευόμε-  
να περὶ τῆς ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς φιλο-

λογίας καὶ δύο ἑλλήνων, τὸ τοῦ κ. Κλέω-  
νος 'Ραγκαβῆ «*Ὁ καθ' Ὁμηρον οἰκια-  
κὸς βίος*» καὶ τὸ τοῦ ἐν Καίρῳ ἱατροῦ κ.  
Δ. Οἰκονομοπούλου «*Ὁ 'Αλεξανδρινὸς διά-  
κοσμος*».

Διὰ τὸ ἔτος τοῦτο πρόεδρος τοῦ συλ-  
λόγου ἔσται ὁ πέρυσιν ἐκλεχθεὶς ἀντιπρό-  
εδρος κ. Glachant, γενικὸς ἐπιθεωρητῆς  
τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. Κατὰ δὲ τὴν  
τελευταίαν συνεδρίαν ἐξελέχθη πρῶτος  
ἀντιπρόεδρος (ὅστις ἔσται πρόεδρος κατὰ  
τὸ προσεχὲς ἔτος) ὁ κ. Jourdain, μέλος  
τῆς 'Ακαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν, δευτερός  
δὲ ἀντιπρόεδρος ὁ γνωστὸς παρ' ἡμῶν κ.  
A. Dumont, διευθυντῆς τῆς ἀνωτέρας  
ἐκπαιδεύσεως καὶ μέλος τῆς αὐτῆς ἀκα-  
δημίας.

#### ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΑΠΡΙΑΙΟΥ 22. Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ. — Κατὰ τὴν γ'. ταύτην  
μετὰ τὴν 'Ανάστασιν Κυριακὴν ἢ 'Εκ-  
κλησίᾳ ποιεῖται μνείαν τῶν εὐσεβῶν ἐκεί-  
νων γυναικῶν αἵτινες εἴτε ζῶντα εἴτε νε-  
κρὸν, μύροις ἤλειψαν τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸ  
μὲν ζῶντ' αὐτὰ μύροις ἀλείψουσιν, ἦτο ἐν-  
δειξις σεβασμοῦ, νεκρὸν δὲ, καθήκον ὑπὸ  
τοῦ νόμου ὀριζόμενον.

Αἱ μυροφόροι γυναῖκες, μὴ δυνήσασαι τὸ ἐσπέ-  
ρας τῆς Παρασκευῆς νὰ ἀλείψωσι μύροις τὸν Ἰ.  
Χ. διότι κατὰ τὴν Ἰουδαϊκὴν χρονολογίαν ἀφ' ἐ-  
σπέρας ἤδη ἤρχετο ἡ μεγάλη ἑορτὴ τοῦ Σαββά-  
του τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, ἦτοι τῇ πρώτῃ τῆς  
ἐβδομάδος [Σάββατον = καὶ ἐβδομάς] ἤρχοντο  
λίαν πρωὶ ὅπως ἐκπληρώσωσι τὸ τελευταῖον τοῦ-  
το πρὸς τὸν Ἰ. Χ. καθήκον, ὅτε, τούτων διαλογι-  
ζομένων «τίς ἀποκλύσει ἡμῶν τὸν λίθον ἐκ τῆς  
θύρας τοῦ μνημείου;» εἶδον ὅτι ἀποκεκλίσται ὁ  
λίθος καὶ ἤκουσαν τὸ «οὐκ ἔστιν ὧδε, ἴδε ὁ τόπος  
ὅπου ἔθηκεν αὐτόν». Τὴν Κυριακὴν ταύτην ἡ δυ-  
τικὴ Ἐκκλησία καλεῖ «*Dominica misericordiae  
Domini*» ὡσαύτως καὶ ἡ Προτεσταντικὴ.

Ἐν Ἱεροσολύμοις, ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς  
'Αναστάσεως 40 πόδας ἀπὸ τῆς εἰσόδου εὐρήναι  
ἡ ἀγία Ἀποκαθλίωσις ἦτοι λαμπρὸν λευκὸν μάρ-  
μαρον (la pierre de l' onction) μήκους 8 πόδων  
καὶ πλάτους 2 ἐφ' οὗ, οἱ ἐκεῖσε λέγουσιν, ὅτι  
Ἰωσήφ καὶ Νικόδημος ἀπλώσαντες τὸ σῶμα τοῦ  
Ἰ. Χ. μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ κατάβασιν, ἤ-  
λειψαν μύροις καὶ περιστύλιξαν καθαρὰ σινδόνι,  
ἐξ οὗ καὶ ὁ ὕμνος «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ  
ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, σινδόνι  
καθαρῶ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν ἐν μνήματι καινῷ  
κηδεύσας ἀπέθετο».

Ὑπεράνω τῆς ἐπὶ τοιοῦτῳ λόγῳ τιμωμένης  
πέτρας καίουσιν 8 λυχναίαι ἦτοι 4 τῶν ὀρθοδό-  
ξων, μία τῶν δυτικῶν, ἑτέρα τῶν Ἀρμενίων, ἐβδό-  
μη τῶν Κοπτῶν καὶ ὀγδόη τῶν ἀπὸ Συρίας Χρι-  
στιανῶν.

Γ. Α.

✱

ΙΣΤΟΡΙΑ. 22 Ἀπριλίου 1821. Θάνα-  
τος τοῦ Διάκου.

[Ἐπὶ τῇ ὁμηρικῇ ἐπιθείσει τοῦ Ὁμήρου Βριώνη, σκορ-  
πισθέντων τῶν ἑλληνικῶν σωμάτων, ἔμεινε μόνος ὁ  
Διάκος μὲ 40 μόνον συντρόφους του, «ὡσανεὶ ἡ ἀ-  
νάμνησις διαχιλιετοῦς δόξης ἐνέπνεεν αὐτοῖς τὴν ἀ-  
πόφασιν ν' ἀποθάνωσι καλλιδοῦς θάνατον ἐπὶ τοῦ  
ἐδάφους ἐκείνου τοῦ ἡγιασμένου ὑπὸ τοῦ Λεωνίδα.  
"Ὅτε προσηνέχθη τῷ Διάκῳ ἔππος, οὐτινος ἡ ὠκυ-  
ποδία ἠδύνετο νὰ τὸν σώσῃ: "ὁ Διάκος, ἀπήντησε,  
δὲν ἀφίνει τοὺς συντρόφους του". Τὸ μικρὸν στίφος  
μειοῦται εἰς 10 καὶ τέλος πίπτει καὶ ὁ Διάκος τρα-  
οεὶς βαρύν, κατὰ τὸν δεξιὸν ὦμον. Σύρουσιν αὐτὸν



αϊμάσσοντα πρὸς τὸν Βασιλέα ἀλλ' ὁ Διάκος δὲν δέχεται τὴν χάριν τοῦ Ὁμέρ καὶ τὴν τουρκικὴν ὑπηρεσίαν ἀλλ' ἀρνείται· ἀγγέλλεται αὐτῷ ὅτι θὰ ἀνασκολοπισθῇ· ἀλλ' ὁ Διάκος ἀπαντᾷ «ἡ Ἑλλὰς ἔχει πολλοὺς Διάκους». «Ὅτε ἐξέρθη εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως, ἔστρεψε τὸ βλέμμα πρὸς τοὺς ἐν ἑαρινῇ στολῇ κατανθῆναι λειμῶνας λέγων.

«Γιὰ τοὺς καὶρὸς ποὺ διάλεξεν ὁ Χάρος νὰ μὲ πάρῃ, «τόρα π' ἀνθίζουσιν τὰ κληρίκα ποὺ ὄγαν' ἡ γῆ χορ- [τάρι».

\*

ΙΣΤΟΡΙΑ.—22 Ἀπριλίου 1827. Ὁ Καραϊσκάκης ἐπληρώθη θανατηφόρως ἐν Φαλήρῳ, ἀπέθανε δὲ τὴν ἐπιούσαν.

«Ἡ πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀρχηγούς, διαφωνία καὶ σύγκρουσις τοῦ Καραϊσκάκη ἐπενήργησεν ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς τοῦ σώματος καὶ κυρετὸς σφοδρὸς κατέλαβεν αὐτὸν τὴν 22 Ἀπριλίου, κατέκειτο δὲ ἀγρίως παραληρῶν ὅτε μετὰ μεσημβρίαν ἤκουσε τὸν ὀδυρὸν μάχης... Ἀφυνίχεται ὁ Καραϊσκάκης ἐκ τῶν κυρετωθῶν αὐτοῦ ὀνείρων, βλέπει τοὺς Ἕλληνας φεύγοντας, πληθὺς ἐπὶ τὸν ἔκπου, ἀρπάζει τοῦ πρώτου τυχόντος τὸ γιανταγιόν, ὁρᾷ κατὰ τὸν ἑλθῶν ἡγούμενος τῶν περὶ αὐτὸν ὀπλαρχηγῶν καὶ ἀπωθεῖ αὐτοὺς εἰς τὰ ὄχυρά του. Ἐν τῇ ἐξέσει ὅμως ταῦς κυρετῶν καὶ τῆς μάχης λησμονεῖ τὴν συνθήκην αὐτοῦ περὶ στίφιν καὶ προχωρεῖ πέραν τοῦ δέοντος· τὸ μικρὸν στίφος περικυλῶν ἄμεσως ὑπὸ Δελήδων ἀναγκάζεται νὰ ὑποχωρήσῃ· ὁ Καραϊσκάκης μένει ὅπως καλύβη τελευταῖος τὴν ὑποχώρησιν, ἀλλὰ Τούρκος ἱππεὺς ποροδοεῖ κατ' αὐτοῦ εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ ὁ Ἕλληνας ἀρχηγὸς πίπτει ἐκ τοῦ ἔκπου. Ἐσχάτον καταβάλλει ἀγωνία, πίπτει πάλιν καὶ διὰ συγκεκομμένης φωνῆς παροτρύνει τοὺς περὶ αὐτὸν εἰς ἀντίστασιν... Βαρύς ἀναπνέοντα φέρουσι τὸν Καραϊσκάκην εἰς τὸν αἰγιαλὸν καὶ ἐπιδιδάσκουσιν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῦτον τοῦ Τζόρτζ... Τὴν 4 μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἀπέθανε!

## ΕΒΔΟΜΑΣ

Ὁ Σταμάτιος Ἰ. Πρώτος ἀνεκνήρυχθη μέγας εὐεργετὴς τῆς Σχολῆς τῶν ἀπόρων παίδων. — Ἐπερατώθη ἡ κατάδυσσις τῶν καλωδίων μεταξὺ τῶν νήσων Σύρου, Πάρου, Νάξου καὶ Ἰου. — Αἱ ὑπὸ τοῦ κ. Στεῖμαν ἐν Τίρυνθι εὐρεθεῖσαι ἀρχαιοῦς κυδερνητικῆς διαταγῆς μεταφέρονται ἐνταῦθα — Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Πατριαίων ἡ ἱδρυσις ἐν Πάτραις ἀνδριάντος τοῦ ἀοιδίμου Γερμανοῦ. — Ἐτελέσθη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τοῦ πρὸς διάδοσιν τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων συλλόγου μνημόσυνον τοῦ μεγάλου εὐεργέτου τοῦ ἔθνους Γεωργίου Ζαρίφη. — Προδκηρύχθη διαγωνισμὸς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διὰ τὴν κατάταξιν 24 δοκίμων, γεννηθόντων τὴν 3 Μαΐου. — Ἀπεφασίσθη ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ λιμένος Πειραιῶς τάφου τοῦ Θεμιστοκλέους. — Προδκηρύχθη διαγωνισμὸς πρὸς συγγραφήν δύο ναυτικῶν ἑγχειριδίων πρὸς χρῆσιν τῶν ἀρμενιστῶν (1) καὶ τῶν πυροβολητῶν. — Ἐδημοσιεύθη ὁ νόμος, δι' οὗ τὸ δικαίωμα τῆς διαχειρίσεως μέρους τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Βασιλέως παραχωρεῖται τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ. — Τὸ ἀρχαιολογικὸν γραφεῖον τοῦ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργείου προάγεται εἰς τμήμα, οὗτινος θέλει προΐστασθαι ὁ γενικὸς ἑφορος τῶν ἀρχαιοτήτων. — Ἀπεφασίσθη ἡ ἀποξήρανσις τοῦ φαληρικοῦ ἀλιπέδου διὰ διωρύγων. — Οἱ κάτοικοι Ἀγρινίου δι' ἀναφορὰς τῶν ζητούμεν τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμου ἀπὸ Μεσολογίου εἰς Ἀγρίνιον. — Ἐξεδόθη ὁ πρῶτος ἀριθμὸς νέου περιοδικοῦ συγγραμματος ποικίλου ὀ «Ἀττικὸς ὀρίζων». — Ἡρᾶτο ἡ προσέγγισις τῶν ἀτμοπλοίων Γουδῆ εἰς Αἰδηψὸν καὶ Μεθᾶνα. — Ἐκτακτος τρικυμία συνέβη ἐν τῷ λιμένι Πειραιῶς. — Ἐν Θεσσαλίᾳ ἀκρὶς λυμαίνεται τὰς ἀμπέλους καὶ τὰς φυτείας. — Ἐπόπτης τῶν ἐν Πειραιεὶ ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν διωρίσθη ὁ πολῦτιμος συνεργάτης ἡμῶν. κ. Ἰάκωδος Δραγάτης. — Ὑπὸ τὴν πρωτοδοσίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἰδρύεται ἐπὶ τέλους ἐν Ἀθήναις Ἑθνικὸν θέατρον. — Αἱ ἐξ Ἰνδίων προελεύσεις ὑπῆχθησαν εἰς 15 ἡμερῶν κάθαρσιν. — Τὸ καταδρομικὸν «Ναύαρχος Μιαούλης» κατέπλευσεν εἰς Μιτυλή-

νην. — Κατὰ τὸν δημοσιευθέντα νόμον ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν ὑπαξιωματικῶν τῆς σχολῆς θὰ ἀνέρχεται εἰς 240· ἡ ἐκπαίδευσις διαρκεῖ 2 ἔτη. — Ἐδημοσιεύθη διάταγμα περὶ διοργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργείου. — Ὁ βασιλεὺς ἀπῆλθεν εἰς Βόλον συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ Γάλλου καὶ Ρώσου ναυάρχου.

## ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΝΕΥ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Γεωγράφω. Ὁ μεταξὺ τῆς νήσου τοῦ Βαγκούδερ καὶ τῆς ἡπείρου τῆς βορείου Ἀμερικῆς πορθμὸς ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Ἑλλήνου θαλασσοπόρου Ἰωάννου Φωκᾶ Βαλεριάνου ἐκ τῆς νήσου Κεφαλληνίας, διατελοῦντος ἐν ἰσπανικῇ ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὸν 19. αἰῶνα. Εἰς ὅλους τοὺς εὐρωπαϊκοὺς χάρτας ὁ πορθμὸς οὗτος ὀνομάζεται τοῦ Juan de Fuca. Λυπηρὸν ὅτι οἱ γράφοντες γεωγραφίαν Ἕλληνας καὶ χαράξαντες χάρτας γεωγραφικούς ἐκλαδόντες ἴσως ὡς Ἰσπανὸν τὸν Ἕλληνα θαλασσοπόρον, δὲν ἀνέφερον ποσὸς τὸ γένος τοῦ ἐνφύ τῶσαν συγχρόνως τοῦ Φωκᾶ θαλασσοπόρου ἐτιμήθη ἐπὶ τοσοῦτον τὸ ὄνομα παρὰ τοῖς συμπατριώταις αὐτῶν.

Φιλαναγνώστη. «Φυσιολογικὴ Ἐπιθεώρησις» δὲν εἶναι περιοδικόν, ἀλλ' ὁ τίτλος τῆς ἐν τῇ «Revue scientifique» δημοσιευθείσης διατριβῆς, εἰς ἀπάντησιν τῆς ὁποίας ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ αὐτῷ περιοδικῷ ὑπὸ τοῦ κ. Gustave d' Eichtal ἡ γνωστὴ διατριβὴ δι' ἧς ὁ διακεκριμένος οὗτος ἀνὴρ ὑποστηρίζει, ὅτι ἡ νέα ἐλληνικὴ εἶναι καταλληλοτάτη νὰ χρησιμεύσῃ ὡς διεθνὴς ἐπιστημονικὴ γλῶσσα.

Φιλίστορι. Καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας ἐν Μεσολογίῳ ἐπιβίων 9 ἀγωνισταί, οἱ Χαράλαμπος Κοϊδούλης, Ἰωάννης Καζής, Γεώργιος Καραγγελῆς, Ντούλης, Σπάτας, Μήτσος Κονακίρης, ἀδελφοὶ Μπαγιώργοι καὶ Μήτσος Οἰκονόμου. Εἰς ἄλλας πόλεις δὲν γνωρίζομεν, ἅμα πληροφορηθῶμεν θέλομεν τοὺς ἀνακοινώσαι ὑμῖν. Περὶ τῶν ἐν Ἀθήναις προσεχῶς.

Θεολόγῳ. Παρήλθε πλέον ἡ ἐποχὴ, δικαίως δὲ ὁ Ἀλφ' πασσᾶς ἀνεφώνησέ ποτε «Ἀχ! νὰ μὴν ἔρθω προτύτερα εἰς τὸν κόσμον! μὲ τὴν βοήθειαν ὀλίγων τρελλῶν θὰ ἐγινόμην προφήτης».

Μεσαιωνοδίφῃ. Πολλοὶ πρὸ ὅμων ἀπηλείσθησαν· κατὰ τὴν ὥραιαν ἔκφρασιν συγχρόνως Ἕλληνας σοφοὺς τὸ παρελθὸν καὶ τὸ ἐν σπῶς κυριευθέντα ἀπὸ αἰνιδικῶν ἀντιπάθειαν κατὰ τὸν μεσαιῶνα ἀπεχωρίσθησαν ἀλλήλων, καὶ ἄφισαν μεταξὺ τῶν ἄδυσσον βαθεῖαν ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὁ ἱστορικὸς σταματᾷ αἴφνης πεφοβισμένους καὶ μόλις δύναται νὰ γεφυρώσῃ τὸν κρημνόν.

Ἀκάμπτη. Καὶ οἱ σοφώτεροι ἄνθρωποι δὲν ἀπέφυγον τὴν πρὸς τοὺς ἡγεμόνας κολακείαν. Ὁ νομοδιδάσκαλος Τριβωνιανὸς λ. χ. ἔγραφε περὶ τοῦ Ἰουστινιανοῦ «Ἡ γῆ ἦτο ἀναξία τοιοῦτου ἡγεμόνος! Φοβοῦμαι μήπως ἀρπαγῇ ὑπὸ νεφελῶν ὡς ὁ Ἥλιος ἢ ὁ Ῥωμύλος καὶ μετενεχθῇ ζῶν εἰς τὰς οὐρανίας σκηνάς».

Κυνηγῷ. Ἀνθάνεσθε· κατὰ τὸν Λύσιππον: «Εἴ μὴ τεθέσσαι Ἀθῆνας στίλεχος εἴ· εἰ δὲ τεθέσσαι μὴ τεθῆρευσαι· δέ, ὄνος· εἰ δὲ εὐαρεστῶν ἀποτρέχεις, κοινὸς ὄνος».

Μηδενιστῇ. Κατὰ τὸν Δημόκριτον, «ἐκ τοῦ μηδενὸς οὐδὲν παράγεται, καὶ οὐδὲν ὑπάρχον δύναται νὰ ἐκμηδενισθῇ».

Ἀπαισιοδόξῳ. Εἰς 500.000 ἀνέρχονται αἱ δεσμίαι τῶν παιγνοχάρτων, αἱ ἡ Κυβέρνησις παρήγγειλεν ἐν Γαλλίᾳ, παρακολουθεῖσα καὶ ὑποθάλλουσα τὸν κοινωνικὸν ἡμῶν ὄργασμῳ.

Στατιστικῷ. Πάρα πολλοί, καὶ ἰδίως οἱ λαοπόδοι· εἰς αὐτοὺς δὲ ἴσως κατὰ τὴν νέαν ἀπογραφὴν ἐφείλονται τὰ εὐάρεστα ἀποτελέσματα τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ.

Περίεργῳ. Ὁ αὐτοκτονήσας Κύριος Πλάτων Νεγρεπόντης ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Ἑσπερίαν.

## ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

21.

Ἐγὼ εἶμ' ἐκεῖνο τὸ πουλὶ ὁποῦ γεννᾷ ἀπ' τῆς μύτης ποῦ ἔχει μαύρη τὴ φωνὴ καὶ ἀραχνιασμένο σπῆτι. Τρεῖς μὲ κρατοῦν ὅταν γεννᾷ, μ' ἀλγῆθαι πρῶτα πίνω. Εἰς ἄσπρους κάμπους τὰ γεννᾷ καὶ ὀπίσω μου τ' ἀφίνω. Καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ πουλὶ ἀνθρωπινὰ λαλοῦσι. Ποιοὶ τὰ γροικοῦν ὅταν λαλοῦν καὶ ποιοὶ δὲν τὰ [γροικοῦσι. Μπ. Ἀν.

22.

Ἀκολουθεῖ πᾶν αἶσθημα καὶ εἶμ' ἐπὶ τῆς γῆς τῆς λύπης ὡς καὶ τῆς χαρᾶς παντοτεινὴ σφραγίς. Ἡ κεφαλὴ μου ἂν κοπῇ τὰ σύννεφα ξανοίγω καὶ λένε μὲ τὸν ὁμοῖό μου ποτὲ μου πῶς δὲν σμίγω. Ι. Π.

23.

Σύμβολον τὸ ὄνομά μου εἶχον πρὶν οἱ Χριστιανοὶ καὶ καθένα μου ψηφίον τὸν Θεὸν ἄνθρωπον ὀνόμαζον. Ι. Θ.

24.

Μὲ ἔξη, κάθοντα ἄνθρωποι συνήθως δοξαζόμενοι, μὲ τέσσαρα ξεκούφωτοι πολλαῖς οἱ καυμένοι. Ι. Ν. Α.

## ΛΥΣΕΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

19. ὄνυξ-νύξ. 20. Ἰόνιον-ῖον.

Ποῦ τοὶ λύται. Αἱ δεσποινίδες Νίνα Σουλτάνα, Ἀλεξάνδρα Α. Κωστή, Ἀνδρομάχη Καραβελᾶ, Ἀγλαΐα Παπαδαίου, Χλωρίς Ἰ. Κρετζί, Ἄννα Δ. Σαχτούρη, Χ. Μάκη, Χαρ. Γκιώκα, Μαρίνα Σαυρονωτοπούλου, Ἀλεξάνδρα Κ. Σταυροπούλου, Π. Π. Δαμιῆλ, Φράνσ. Χ. Δραγάτης, Ἐλευθ. Μπρέλη, Σταματὶνὴ Κρυστάλλη, Κρυστάλλη Χρυσοδέρρη, Θάλεια Μωραϊτίνη.

Αἱ κυρίαί· Ἰουλίττα Γ. Ῥομπότση, Ἀνέζα Γ. Βαλάση, Ἀγγελικὴ Α. Κορνάρου, Ἀσπασία Ε. Κορνᾶ, Οἱ κύριοι. Ν. Σπράτος, Δ. Ν. Πρεβεζαῖος, Δ. Α. Γέροντας, Β. Παπαγεωργίου, Ν. Σοφικίδης, Εὐδ. Βελιανίτης, Κ. Π. Λυκούρης, Χρ. Β. Παπαδάκης, Κ. Μπρέλης Ἰ. Ν. Λαμπέρης, Γ. Ἰ. Μαγγιώρος, Δ. Ν. Νικολάκης, Φ. Ν. Ἰωαννίδης, Γ. Παπᾶ Νικολάου, Ἀχ. Κορωνάτος, Ἀν. Σπουλιώτοπούλου, Ἰ. Κ. Νικολόπουλος, Ἰ. Τ. Τζαμπακόπουλος, Γ. Ἰ. Παπαδόπουλος, Ἀργεῖος, Ν. Β. Σαλλίδης, Ἀλέξ. Γ. Παγκάρας, Ἰ. Κ. Γραμματικόπουλος, Γ. Μ. Σαχοββάτος.

## ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

μυθολογικαὶ καὶ ἱστορικαὶ

— Τίς φωνεῖται ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ἀνεστήθην ὑπὸ τοῦ Διὸς;

— Τίνα βασιλέα ἠρνήθη νὰ μυήσῃ ὁ ἱερεὺς τῶν Ἐλευσινίων;

— Ποῖον βαρμὸν ἔχει παρὰ τοῖς Τούρκοις ὁ Πατριάρχης;

— Τίς Σουλτάνος ἐπισκέφθη τὰς Ἀθῆνας καὶ πότες;

— Τίνας βασιλέως τὸ πτώμα ἐξαπλώσαντες ἐπὶ μονοτρόχῳ ἀμάξῃ ἐπέγραψαν «Κρέας διὰ τοὺς σκύλους»;

— Τίς βασιλεὺς εἶχε τὴν μονομανίαν νὰ φωνεῖ ζῆα καὶ πρὸ πάντων ὄνους;

## ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

— Τίνας πόλεως τὰ στοιχεῖα δύνανται νὰ σχηματίσῃ μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὰς λέξεις, πόνος, στόνος, τόνος, κλόνος, ὄνος, κώνος;